

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ion Cioinac,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Cioinac
împotriva Grădiniței de copii „Garofița” cu privire la anularea proceselor-verbale,
ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare, repararea prejudiciului moral și a
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-au respins apelurile declarate de către Ion Cioinac și Grădinița de copii „Garofița”,
s-a menținut hotărârea din 10 august 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

constată:

La 07 iunie 2018 Ion Cioinac a depus cerere de chemare în judecată, ulterior
concretizată, împotriva Grădiniței de copii „Garofița” cu privire la anularea
proceselor-verbale nr. 6 din 11 ianuarie 2018, nr. 8 din 16 ianuarie 2018, ordinelor
nr. 3 din 11 ianuarie 2018 și nr.4 din 16 ianuarie 2018, prin care i s-a aplicat
sancțiunii disciplinare-mustrare, repararea prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei
și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 342,97 lei. (f.d.1-2, 55-58)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 01 iunie 2010 prin ordinul nr.
45 a fost angajat în serviciu la Grădinița de copii „Garofița”, comuna Mingir,
raionul Hîncești, în calitate de muncitor pentru deservirea clădirii. Prin ordinul
nr. 102 din 01 noiembrie 2011 a fost angajat, prin cumul, și în calitate de operator în
cazangerie. La 26 ianuarie 2018 prin ordinul nr.10 angajatorul l-a concediat .

Ion Cioinac a menționat că nefiind de acord cu concedierea, la 20 martie 2018
s-a adresat în instanța de judecată pentru a fi anulat ordinul de concediere. Pe
parcursul examinării cererii sale Grădinița de copii „Garofița” a prezentat ca probe
procesele-verbale nr. 6 din 11 ianuarie 2018, nr. 8 din 16 ianuarie 2018, ordinele
nr. 3 din 11 ianuarie 2018 și nr.4 din 16 ianuarie 2018, prin care i s-a aplicat
sancțiunii disciplinare-mustrare, despre care nu cunoștea că existau.

La data de 19 aprilie 2018 a depus în adresa Grădiniței de copii „Garofița” o
cerere prealabilă, prin care a solicitat prezentarea informației despre sancțiunile
disciplinare aplicate pe perioada activității sale. Răspunsul cu privire la sancțiunile

aplicate a fost recepționat la 25 mai 2018. Prin acest răspuns s-a confirmat faptul aplicării sancțiunii disciplinare la data de 11 ianuarie 2018 și 16 ianuarie 2018, făcându-se trimitere la ordinele nr. 3 și nr.4, despre care nu a cunoscut că au fost emise.

Reclamantul a indicat că consideră ilegale procesele-verbale nr. 6 din 11 ianuarie 2018, nr. 8 din 16 ianuarie 2018 și ordinele nr. 3 din 11 ianuarie și nr.4 din 16 ianuarie 2018, prin care i s-a aplicat sancțiuni disciplinare-mustrare. Angajatorul era obligat să-i comunice despre faptele comise și să solicite de la el prezentarea unei explicații în scris privind faptele date, ceea ce nu a fost făcut de ultimul. Prin urmare, preținsele procese-verbale nr.6 din 11 ianuarie 2018 și nr.8 din 16 ianuarie 2018 și ordinele nr. 03 din 11 ianuarie 2018 și nr. 04 din 16 ianuarie 2018, sunt vădit emise unilateral, fără ca el să fi comis vreo abatere disciplinară, care în modul prevăzut de lege să fie constatată.

Ion Cioinac a mai relatat că prin acțiunile neîntemeiate al Grădiniței de copii „Garofița” i s-a cauzat un prejudiciu moral în sumă de 30 000 lei.

Prin hotărârea din 10 august 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Cioinac. S-au anulat procesele-verbale nr.6 din 11 ianuarie 2018 și nr.8 din 16 ianuarie 2017 ale ședințelor comisiilor constituite de directorul Grădiniței de copii „Garofița”, com. Mingir, Sofia Bordeianu. S-au anulat ordinele cu nr. 3 din 11 ianuarie 2018 și nr.4 din 16 ianuarie 2018 emise de directorul Grădiniței de copii „Garofița”, com. Mingir cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare sub formă de mustrare angajatului-operator de cazane Ion Cioinac. În rest, acțiunea s-a respins. S-a încasat din contul Grădiniței de copii „Garofița”, com. Mingir în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 400 lei. (f.d. 93, 116-119)

Prin decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de către Ion Cioinac și Grădinița de copii „Garofița”, s-a menținut hotărârea din 10 august 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, cu excluderea din dispozitivul acesteia a sintagmei „Încasarea din contul Grădiniței de copii „Garofița”, com. Mingir în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 400 lei”. (f.d.161, 162-168)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au reținut prevederile art.208 alin. (1) Codul muncii, potrivit cărora până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. Explicația privind fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților. Instanțele de judecată au constatat că până a fi sancționat, lui Ion Cioinac nu i s-au cerut careva explicații vizavi de încălcările/abaterile pentru care i-au fost aplicate aceste sancțiuni disciplinare. Totodată, nu a fost respectat nici termenul de 5 zile pe care îl are la dispoziție salariatul pentru a prezenta explicații, ori, procesele - verbale nr. 6 din 11 ianuarie 2018, nr. 8 din 16 ianuarie 2018 privind constatarea abaterilor disciplinare și ordinele nr. 03 din 11 ianuarie 2018, nr. 04 din 16 ianuarie 2018, prin care lui Ion Cioinac i s-a aplicat mustrare, au fost emise în aceeași zi. Instanțele de judecată au constatat că la caz nu sunt aplicabile prevederile art. 329 alin. (1) Codul muncii, potrivit cărora angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material

și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, ori, Ion Cioinac nu a fost privat de posibilitatea de a munci.

La 25 ianuarie 2019 Ion Cioinac a declarat recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și hotărârii instanței de fond în partea respingerii acțiunii cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 342, 97 lei, cu emiterea în această parte a unei hotărâri de admitere a pretențiilor. (f.d.174-177)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 noiembrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 11 decembrie 2018, expediată prin intermediul oficiului poștal părților la 27 noiembrie 2018. (f.d.169) Astfel, recursul declarat de către Ion Cioinac la 25 ianuarie 2019, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ion Cioinac este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Ion Cioinac a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ion Cioinac asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Ion Cioinac și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Cioinac inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ion Cioinac, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas